

„Miként a szőlővessző nem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem. Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők.”

Jézus nem véletlenül választotta a szőlőt példabeszéde alapjául. Igazán különleges növény, már 100 millió évvel ezelőtt megjelent a Földön, akár 15 m mélyre is eresztheti a gyökerét, ami 12-16 m szélesen terjedhet szét a föld alatt. Az éltető vizet olyan mélyről nyeri, hogy nem függ az időjárástól. A legidősebb termő tőke (Pécs) kora 450 év körül van, és évente 80-100 kg termést hoz. A szőlő-termesztés a szokásosnál is több munkát igényel: metszés, trágyázás, levelezés, gyomlálás, hónaljás, vadalás, védekezés és még Isten tudja, mi minden...

Az Atya, a Teremtő, ő hozta létre, gondolja a kertet, ő alkotta a szőlőt, tudta, hogy rengeteg munkát ad majd neki, de mindenre gondja van. Sőt, ő maga a Minden. Ha nem lenne, semmi sem lenne, ő az, AKI VAN, mindig, mindenhol, minden körülmények között. Az alap, amire világunk, létünk épül, ő az, Aki létben tart mindent.

Ő biztosította számunkra, hogy legyen valaki, akinek segítségével kapcsolódni tudjunk Hozzá. Elküldte Jézust, az „Igazi”-t, akin keresztül – mint a szőlőtőkével a vesszők – egyek lehetünk vele, az Atyával. A szőlőtő az az erős bázis, amellyel a Szőlősgazda megteremti üdvösségünk (gyümölcsérlelésünk) optimális lehetőségét.

A mi elhívásunk, hogy bízva a Szőlősgazda szakértelmében (nem teremt selejtet), gondoskodó szeretetében, támaszkodva a teremtett világ ajándékaira, merítve a szőlőtő erejéből, megpróbáljunk napról napra túlélni, és még gyümölcsöt is teremni! Úgy tűnik, minden adott a gazdag terméshez, és a Szőlősgazdának csak annyi a dolga, hogy leszüretelje a töméntelen érett gyümölcsöt.

Mégis milyen bizonytalan ennek a betakarításnak az eredménye! Egyre több a kártevő, egyre szélsőségesebb az időjárás, több a gyom, a föld nem tartalmaz elég és megfelelő tápanyagot, nem esik elég eső a megfelelő eredmény eléréséhez.

Milyen nehezen érlelődnek gyümölcsaink! Akadályozzák a lelkünket rágó problémák, a rossz körülmények, a nem megfelelő környezet, a negatív emberek, a rendszeres lelki táplálék hiánya, (a Szőlőtőkéhez való) nem megfelelő kapcsolódás. Mentségünk bőven akad.

Azonban a segítség és az ígéret ott van a Szőlősgazdánál és a Szőlőtőkénél, aki végtelen szeretetével, fáradhatatlan munkálkodással, féltő gondoskodással óvja szeretett „vesszőcskéit”.

Vajon van-e bátorságunk elhinni, hogy a felfoghatatlanul hatalmas Szőlősgazdának valóban mi vagyunk a világon a legféltettebb kincse?

Bitterné Gyöngyi, Mór